

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.
(SZTAB GENERALNY)

Warszawa, dn. 9 marca 1921 r.

Oddział II Informacyjny

Nr. 11548 /II. /B.W./4

Do

Adjutantury Generalnej
Belweder.

W załączeniu przedkłada się raport placówki
rewelskiej z dnia 21-go lutego 1921 roku.

Załącznik 1.-

W z. Szefa Biura Wywiadowczego

Otrzymują:

1. Adjutantura Generalna
2. M.S. Wojsk. Oddz. II. Szt.
3. M.S.Z. przez Oficera Łączn.
4. Ew/5.
5. Ew/6.

Duch
Mjr. Szt. Gen.

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.

ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L. Nr. 67487, dnia 12/III 1921 r.

Sygn. Mydzial

6748
PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

SYTUACJA WEWNĘTRZNA W ROSJI.

Stan ekonomiczny Rosji Sowieckiej bodaj że nie był nigdy tak zły, jak w chwili obecnej. Nadzieje pokładane na polepszenie stosunków ekonomicznych w związku z zakończeniem wojny i podjęciem handlu z zagranicą, zawiodły. Odczuwa się brak literalnie wszystkiego, nawet produktów znajdujących się w Rosji, których nie można dostarczyć z powodu katastroficznego kryzysu kolejowego, wywołanego absolutnym brakiem opału. Na niekrótych liniach np. Ługańsk-Millerowo, Jelec-Kursk, Wołnowacha-Aleksandrowsk ruch wstrzymano całkowicie, bez nadziei na prędkie uruchomienie. W związku z kryzysem kolejowym nastąpiła zwłoka w dostarczaniu żywności do miast. Zmniejszono w ostatnich czasach rację żywnościową dla ludności i nie obiecują prędko ją zwiększyć.

Łagodna stosunkowo zima sprzyja tworzeniu się band powstańczych, z którymi walka jest utrudniona, z powodu, iż wysyłani na uśmierzenie żołnierze są nie dość zaopatrzeni w ubranie i żywność i przechodzą często na stronę powstańców. Stałe niepowodzenie powstańców tłumaczy się apatją mas, przyzwyczajeniem się do złych warunków życia i pogodzeniem się ogółu ze swym losem. Przy tych warunkach ruchliwsze elementy nie mogą nie działać w szerszym zakresie. Bierne masy nie zareagują nawet na najgorsze ekonomiczne warunki i dlatego przewrotu w Rosji nie należy prędko oczekiwać. Sfery komunistyczne doskonale sobie zdają sprawę ze staną rzeczy i czują się dość mocno. Ludzi ideowych w partji prawie nie zostało, jednak ci co pozostali wierzą, że zwalczą wszelkie trudności, widząc zwycięstwo w odbudowie ekonomicznej Rosji.

Według ostatnich wiadomości z Rosji, w kołach komunistycznych poważnie się liczą z możliwością interwencji ze strony Zachodu. W Moskwie krążą pogłoski, że Niemcy wzamian za ulżenie warunków pokoju Wersalskiego, miały zgodzić się na przeprowadzenie

interwencji. Bardzo możliwe, że te pogłoski są rozpuszczane gmyślnie, w celu wytłomaczenia rządowi wstrzymującego demobilizację. Rząd widocznie nie chce, aby ludność przyzwyczajała się do stanu pokojowego, gdyż wtedy nie miałby wytłomaczenia dla terrora oraz specjalnych ograniczeń wojskowych. Po zwolnieniu trzech starszych roczników dalszą demobilizację podobno wstrzymano.

Stan ekonomiczny Rosji obecnie jest najwięcej zależny od dostarczania opału do centrów przemysłowych oraz obsiania pól w 1921 roku. W tym kierunku bolszewicy wytyężają największą energję, stwarzając t.zw. „trudowej bezkrownyj front” i używając do tego zdemobilizowanych żołnierzy oraz cywilną ludność bez różnicy płci i lat. Główny nacisk kładzą na dostarczanie opału dla kolei. Półkoło na kolejach znajduje się w krytycznym stanie, np. dnia 6/11.21. Omska droga miała w zapasie drzewa na 1/2 dnia, Tomaska na 3/4 dnia, Ekaterynieńska i Donieckie na 3/4 dnia. W sumie ruch kolejowy wstrzymany został w ostatnich czasach na 33-ich liniach kolejowych.

Bolszewicy rozumieją, iż z zaniknięciem ruchu kolejowego stracą absolutną łączność i przez to wpływ i władzę w prowincji. Odczuwa się straszny brak takich narzędzi jak: toporów, łopat, pił etc.. Kolejom potrzeba było 5 milionów łopat dla oczyszczenia śniegu, a otrzymały tylko milion trzysta tysięcy. Z powodu wyżej wymienionych braków odbył się cały szereg posiedzeń W.S.N.CH., które powzięły szereg decyzji w kwestji opału oraz obsiania pól. Bolszewicy widząc, iż zwiększyć wydajność ziemi obecnie jest niemożliwe z braku nawozów naturalnych i sztucznych, starają się zwiększyć plac obsiania i tym samym zbiór, lecz trudności nieprzyzwyczajone jak to brak inwentarza, ziarna, oraz całkowita apatja chłopów do pracy, zmuszają przypuszczać, iż wszelkie postanowienia zostaną tylko na papierze. Kasują prywatną inicjatywę rząd był zmuszony wszystkich zdolnych do pracy wziąć na swoje utrzymanie, przezco musi dostarczać do miast kolosalną ilość produktów, które są jakby zasadniczą pensją, gdyż pieniądź nie ma żadnej wartości. Chcąc dać ludności iluzję polepszenia bytu, bolszewicy, skoro tylko mieli możliwość wszczęć stosunków z zagranicą, zaczęli prowadzić oży-

wioną pertraktację w celach handlowych, ludząc się, iż wzamian za towary dostawiane, dadzą surowiec. Nie mając takowych wcale, lub mając je w miejscowościach, skąd nie mogli ich dowieść, byli zmuszeni płacić za towary złotem. Obecnie daje się zauważyć brak złota. Działacze bolszewicki zaczynają mówić i myśleć o tem, co dać wzamian za towary. Zarządzili odebranie ludności złota i srebra, zastanawiają się nad tem, żeby wzamian za towary dać zagranicy koncesje, lecz jest to dla nich nadzwyczaj niepożądane, gdyż wwołałoby ożywiony ruch osobowy z zagranicą, bez wszelkiej politycznej kwarantanny i zasadnicze zmiany w robotniczym prawodawstwie, co musiało by wpłynąć na całą wewnętrzną politykę. Przyjmując pod uwagę wyżej wymienione warunki i przyczyny, Przypuszczać można, iż Rząd Sowietów poweźmie w najbliższym czasie ostateczne postanowienia, które będą decydujące w stosunku do komunistów, jako partji rządzącej w Rosji. Cała dyskusja w Profsojuzach omawiana przez największych pionierów bolszewizmu, wyraźnie stwierdza, iż w jednolitej dotychczas partji komunistów, wkradł się ferment, który doprowadzić może do ostatecznego rozłam i stworzenia się dwóch grup, wrogo do siebie usposobionych i inaczej pojmujących politykę wewnętrzną i zewnętrzną Rosji.

R e w e l, dnia 21 lutego 1921 roku.

Za zgodność odpisu:

